

اثر سطوح مختلف سرکه سیب بر برخی پارامترهای سیستم ایمنی غیر اختصاصی سرم بچه ماهیان کپور معمولی (*Cyprinus carpio*)

- حامد نکوبین*: گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران
- عبدالمجید حاجی مرادلو: گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران
- سیدحسین حسینی فر: گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

تاریخ دریافت: اردیبهشت ۱۳۹۸ تاریخ پذیرش: مرداد ۱۳۹۸

چکیده

اسیدهای آلی محصول طبیعی ناشی از تخمیر در گیاهان، از پتانسیل بالایی برای جایگزینی آنتی بیوتیک‌ها در صنعت آبی پروری برخوردار می‌باشند. از این رو در این مطالعه از سرکه سیب به عنوان نوعی اسید آلی در جیره غذایی بچه ماهیان کپور استفاده شد. هدف از این تحقیق بررسی اثر سرکه سیب در غلظت‌های مختلف (۰، ۱، ۲، ۴ درصد سرکه سیب به جیره پایه) بر برخی پارامترهای ایمنی غیر اختصاصی سرم بچه ماهیان کپور معمولی از جمله آلبومین (A)، گلوبولین (G)، نسبت A/G، پروتئین کل، آنزیم لیزوزیم و آلکالین فسفاتاز (ALP) می‌باشد. بچه ماهیان کپور معمولی با میانگین وزن 10 ± 0.5 گرم، به مدت ۶۰ روز با جیره آزمایشی مورد تغذیه قرار گرفتند. در پایان آزمایش از هر تکرار تعداد ۱۰ قطعه ماهی به صورت تصادفی صید و در محلول گل میخک بی‌هوش شده و نمونه خون از آن‌ها گرفته شد. میزان آلبومین و گلوبولین اندازه گیری شده در تیمارهای تغذیه‌ای در مقایسه با گروه شاهد افزایش معنی داری نشان نداد ($p > 0.05$). با این وجود پروتئین کل در سطح ۲ درصد افزایش معنی داری را در مقایسه با سایر تیمارها و گروه شاهد نشان داد ($p < 0.05$)، هم چنین در سطح ۲ درصد سرکه سیب افزایش معنی دار در میزان فعالیت لیزوزیم مشاهده گردید ($p < 0.05$). در بررسی میزان الکالین فسفاتاز نیز اختلاف معنی داری میان تیمارهای تغذیه‌ای و گروه شاهد مشاهده نشد ($p > 0.05$).

کلمات کلیدی: کپور معمولی، سرکه سیب، ایمنی غیر اختصاصی

مقدمه

و اسید مالیک، ویتامین‌های گروه B و C و عناصر معدنی می‌باشد (Iman و همکاران، ۲۰۱۵). هم‌چنین دارای خواص آنتی‌بیوتیکی، ضد باکتری و ضد قارچ است (Shahidi و همکاران، ۲۰۰۸). از طرفی سرکه سیب در خنثی‌سازی و از بین بردن مواد سمی و باکتری‌های مضر موجود در بدن نقش دارد (Iman و همکاران، ۲۰۱۵). به منظور بررسی چگونگی تاثیر مکمل‌های گیاهی گوناگون بر روی فاکتورهای مورد نظر اندازه‌گیری شاخص‌های خونی به‌عنوان یک روش قابل توجه مورد استفاده قرار می‌گیرد. فاکتورهای بیوشیمیایی خون همواره تحت تاثیر ترکیبات جیره، درصد و مقادیر غذایی، عوامل متعدد محیطی و عوامل ژنتیکی قرار دارند. اندازه‌گیری آل‌بومین و گلوبولین در سرم یا پلاسما در تشخیص بیماری‌های ماهی به‌عنوان شاخصی برای وضعیت تغذیه‌ای و هم‌چنین سیستم عروق، عملکرد کبد و کلیه کاربرد دارد (Abdel Tawwab و همکاران، ۲۰۰۸). لیزوزیم شاخص عملکرد ایمنی غیراختصاصی در ماهی بوده که از گلبول‌های سفید آزاد می‌شود و در تشکیل آنتی‌بادی‌ها نقش دارد (Nakanishi و Iwama، ۱۹۹۶). آنزیم آل‌کالین فسفاتاز از جمله آنزیم‌های اختصاصی غیرپلاسمایی می‌باشد که نه تنها در پلاسمای خون بلکه در بافت کبد، قلب، آبشش، کلیه، ماهیچه‌ها و سایر اندام‌ها یافت می‌شود، هم‌چنین مقدار این آنزیم به‌عنوان یکی از شاخص‌های سلامت کبد بوده و در اختلالات کبدی سطح این آنزیم درون پلاسما افزایش می‌یابد (Gopal و Agrahari، ۲۰۰۹). از این‌رو در این مطالعه سعی بر آن است تا اثر سرکه سیب به‌عنوان محرک سیستم ایمنی بر روی برخی از پارامترهای سیستم ایمنی غیر اختصاصی در بچه‌ماهیان کپور معمولی مورد مطالعه قرار گیرد.

مواد و روش‌ها

تعداد ۲۴۰ قطعه بچه‌ماهیان کپور معمولی با میانگین وزنی ۱۰ تا ۱۵ گرم از یکی از مراکز تکثیر پرورش ماهیان گرمابی تهیه و با رعایت اصول انتقال به آزمایشگاه تحقیقات آبزیان شهیدفضلی برآبادی، گروه تکثیر و پرورش آبزیان دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان انتقال داده شد. به‌منظور حذف اثرات استرس ناشی از انتقال و سازگاری با شرایط جدید، بچه‌ماهیان به‌مدت ۱ هفته در شرایط آزمایشگاه نگهداری شده و در این مدت با جیره پایه تغذیه شدند در طول دوره سازگاری و دوره آزمایش، فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب شامل درجه حرارت، pH و شوری به‌صورت روزانه اندازه‌گیری می‌شد، هم‌چنین هوادهی مخازن با استفاده از سنگ هوای متصل به پمپ هوادهی صورت می‌گرفت و در طی این مدت روزانه ۳۰ درصد آب مخازن تعویض می‌شد. پس از این مرحله، بچه‌ماهیان کپور معمولی به‌صورت تصادفی در ۱۲ مخزن فایبرگلاس (۴ تیمار و هر تیمار ۳ تکرار) با ظرفیت ۴۰۰ لیتر و تعداد

صنعت تکثیر و پرورش آبزیان، علی‌رغم ویژگی‌های مطلوب مانند بازدهی کوتاه‌مدت و صرفه‌بالای اقتصادی، همواره با چالش‌هایی هم‌چون کنترل کیفیت آب و شیوع بیماری‌ها مواجه بوده است، به‌طوری‌که استفاده بی‌رویه از آنتی‌بیوتیک‌ها جهت کنترل و پیشگیری بیماری‌های شایع، خصوصاً در کشورهای در حال توسعه، عوارضی هم‌چون مسائل زیست محیطی و مهم‌تر از آن، مقاوم شدن عوامل بیماری‌زا را ایجاد نموده است. از این‌رو پرورش‌دهندگان این صنعت در پی یافتن جایگزینی مناسب برای آنتی‌بیوتیک‌ها و کاهش استفاده از آن‌ها می‌باشند (Castillo و همکاران، ۲۰۱۴). امروزه یکی از روش‌های موثر در پیشگیری و کنترل بیماری‌ها و آلودگی‌ها استفاده از انواع محرک‌های ایمنی می‌باشد. اغلب محرک‌های ایمنی مورد استفاده در آبزیان فاقد هرگونه اثرات منفی موجود در داروهای ضدباکتریایی و واکسن‌ها هستند (Dugenci و همکاران، ۲۰۰۳). محرک‌های سیستم ایمنی اغلب ترکیباتی هستند که با افزایش میزان مقاومت میزبان در برابر بیماری‌هایی که اغلب در اثر پاتوژن‌ها اتفاق می‌افتد، سیستم ایمنی را تنظیم می‌کنند (Nakanishi و Iwama، ۱۹۹۶). هم‌چنین با تحریک مکانیسم‌های ایمنی غیراختصاصی می‌توانند باعث تحریک مکانیسم ایمنی اختصاصی نیز شوند (Bairwa و همکاران، ۲۰۱۲). این ترکیبات قادر به افزایش قدرت دفاعی و مقاومت در برابر آلودگی‌های میکروبی و استرس‌ها (مانند دستکاری، جابه‌جایی، رقم‌بندی و کیفیت پایین آب) و نیز خنثی کردن فعالیت پاتوژن‌های فرصت‌طلب بوده و از این رو باعث بهبود رشد و کاهش مرگ و میر در سرتاسر دوره تولید آبزیان می‌شوند و بنابراین به‌صورت گسترده در مزارع به‌منظور مدیریت سلامت مورد استفاده قرار می‌گیرند (Sakai، ۲۰۰۶؛ Rao و همکاران، ۱۹۹۹). در این راستا به‌نظر می‌رسد اسیدهای آلی از پتانسیل بالایی در جایگزینی آنتی‌بیوتیک‌ها در صنعت آبزی‌پروری برخوردار باشد و می‌توان به‌عنوان جایگزین مناسب افزودنی‌های غذایی برای موجودات آبزی معرفی شوند (Koh و Ng، ۲۰۱۱؛ Saori و Boopathy، ۲۰۱۱). انواع مختلفی از اسیدهای آلی هم‌چون اسید استیک، اسید بوتیریک، اسیدسیتریک، اسیدلاکتیک، اسیدمالیک، سوربیک، اسید پروپیونیک و هم‌چنین نمک‌های آن‌ها در بهبود سلامتی در چهارپایان و طیور مورد استفاده قرار می‌گیرند (Lückstädt، ۲۰۰۸). اسیدهای آلی در طی فرآیند تخمیر میکروبی تولید می‌شوند و اغلب به‌عنوان ترکیبات ضدباکتریایی در صنعت تولید غذای موجودات زنده استفاده می‌شوند (Romano و همکاران، ۲۰۱۵). سرکه سیب یک محلول اسیدی است، که از تخمیر سیب حاصل می‌شود. این ماده حاوی انواع فلاونوئیدها (Bashiri و همکاران، ۲۰۱۴) و اسیدهای آلی هم‌چون اسید استیک

آزمون تجزیه واریانس یک طرفه (ANOVA) استفاده شد. مقایسه میانگین بین تیمارها با استفاده از آزمون دانکن انجام شد و وجود یا عدم وجود اختلاف معنی دار در سطوح اعتماد ۹۵٪ و ۹۹٪ تعیین گردید. برای انجام محاسبات فوق از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۰۱۸ استفاده گردید.

نتایج

میزان آلبومین اندازه گیری شده در سرم خون: نتایج حاصل

از بررسی نشان داد که رژیم غذایی حاوی سرکه سیب اثر معنی داری بر میزان آلبومین سرم خون بچه ماهیان کپور معمولی نداشته است ($p > 0.05$)، با این وجود تیمار ۲٪ سرکه سیب در مقایسه با تیمار شاهد و سایر تیمارهای تغذیه ای میزان آلبومین بیش تری را نشان داد. کمترین مقدار از لحاظ آماری تیمار ۱٪ سرکه سیب مشاهده شد. (شکل ۱).

میزان گلوبولین اندازه گیری شده در سرم خون: طبق شکل

اختلاف معنی داری در میزان گلوبولین سرم خون در میان تیمارها و گروه شاهد مشاهده نشد ($p > 0.05$). با این وجود تیمار ۲٪ سرکه سیب در مقایسه با تیمار شاهد و سایر تیمارهای تغذیه ای میزان گلوبولین بیش تری را نشان داد.

نسبت آلبومین به گلوبولین: هم چنین با توجه به شکل ۳.

نسبت آلبومین به گلوبولین نیز تفاوت معنی داری را میان تیمارهای تغذیه ای و گروه شاهد نشان نمی داد ($p > 0.05$).

پروتئین کل: نتایج مربوط به میزان پروتئین کل سرم خون در

سطوح مختلف سرکه سیب در جیره بچه ماهیان کپور معمولی در شکل ۴ نشان داده شده است. طبق شکل ۴ سرکه سیب در سطوح ۲ و ۴ درصد در مقایسه با تیمار ۱ درصد و گروه شاهد منجر به افزایش معنی داری در میزان پروتئین شد ($p < 0.05$)، هم چنین کمترین میزان سطح پروتئین کل سرم مربوط به گروه شاهد می باشد.

فعالیت لیزوزیمی سرم خون: میزان فعالیت لیزوزیمی سرم خون

در سطوح مختلف سرکه سیب در جیره بچه ماهیان کپور معمولی در شکل ۵ نشان داده شده است. براساس نتایج به دست آمده افزایش معنی داری در سطح ۲ و ۴ درصد سرکه سیب در مقایسه با تیمار ۱ درصد و گروه شاهد مشاهده شد ($p < 0.05$)، بر همین اساس می توان بیان داشت که، سرکه سیب تاثیر مثبتی بر فعالیت آنزیم لیزوزیم خون بچه ماهیان کپور داشته است، هم چنین از لحاظ آماری کمترین میزان فعالیت لیزوزیمی سرم مربوط به گروه شاهد می باشد ($p < 0.05$).

الکالین فسفاتاز: با توجه به شکل ۶ اختلاف معنی داری در میزان

الکالین فسفاتاز در تیمارهای تغذیه ای و گروه شاهد مشاهده نشد.

۲۰ قطعه در هر مخزن توزیع شد. سرکه سیب (حاوی ۵ درصد اسید استیک) از شرکت یک و یک در ایران خریداری شد. در این آزمایش از پلت های تجاری مخصوص کپور ماهیان و در اندازه مناسب برای بچه ماهیان کپور معمولی استفاده شد. به منظور تهیه جیره های مکمل مورد نظر، به نسبت وزن غذا غلظت های مختلف سرکه سیب (صفر (گروه شاهد)، ۱، ۲ و ۴ درصد سرکه سیب) در حالت مایع بر روی غذا اسپری شده و از ژلاتین به عنوان پوشش غذا استفاده شد. پس از آن جیره های آماده شده در دمای محیط و با رعایت نکات بهداشتی خشک شدند و تا زمان مصرف در یخچال و در دمای ۴ درجه سانتی گراد نگهداری شدند. تغذیه روزانه، به میزان ۵ درصد از وزن بدن در ساعات ۸، ۱۲ و ۱۶ (سه نوبت) و به مدت ۶۰ روز صورت پذیرفت.

جدول ۱: ترکیب شیمیایی جیره غذایی

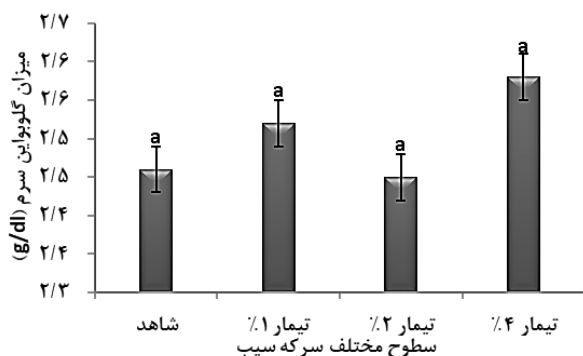
ترکیبات	درصد
پروتئین	۲۸
چربی	۱۱/۴
رطوبت	۸
خاکستر	۶

پس از اتمام دوره آزمایش نمونه برداری از ماهیان جهت بررسی برخی از پارامترهای سیستم ایمنی غیر اختصاصی انجام شد. غذاهای ماهیان یک روز قبل از خونگیری قطع گردید. تعداد ۱۰ قطعه بچه ماهی از هر تکرار به صورت تصادفی صید و در محلول عصاره گل میخک (۵۰ میلی گرم در لیتر) بی هوش شدند و پس از خشک نمودن بدن، خونگیری از ورید ساقه دمی با سرنگ صورت گرفت. به منظور تهیه سرم، نمونه های خون درون میکروتیوپ های فاقد هپارین منتقل شد. سپس تمامی نمونه ها در کنار یخ به آزمایشگاه منتقل گردیدند. در آزمایشگاه سرم خون با استفاده از سانتریفیوژ (۳۰۰۰ دور در دقیقه، به مدت ۱۰ دقیقه) جدا گردید و تا زمان انجام آزمایشات در دمای ۷۰- درجه سانتی گراد نگهداری شدند. میزان پروتئین کل و آلبومین سرم خون با استفاده از کیت های تجاری (پارس آزمون) به روش فتومتریک اندازه گیری شدند (Thomas, ۱۹۹۸). میزان گلوبولین با کم کردن میزان آلبومین از پروتئین کل (Kumar و همکاران، ۲۰۰۵) و هم چنین نسبت A/G نیز با تقسیم آلبومین به گلوبولین محاسبه گردید. سطح لیزوزیم سرم خون با استفاده از روش کدورت سنجی براساس روش الیس تعیین شد (Ellis, ۱۹۹۰). جهت سنجش غلظت آنزیم الکالین فسفاتاز سرم خون از کیت تجاری زیست شیمی - ایران استفاده گردید و نتایج نهایی به کمک دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۴۱۵ نانومتر تعیین گردید.

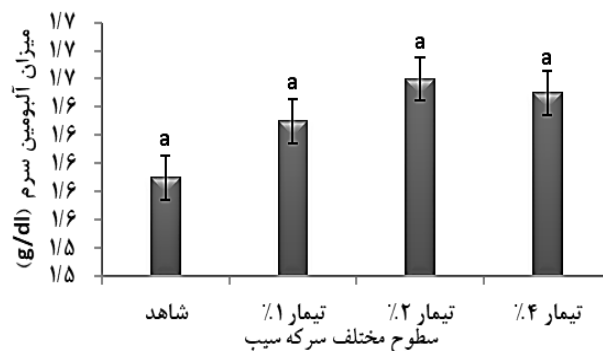
آنالیز داده ها: پس از بررسی نرمال بودن داده ها با استفاده از

آزمون کلموگراف - اسمیرنوف، برای مقایسه میانگین بین تیمارها از

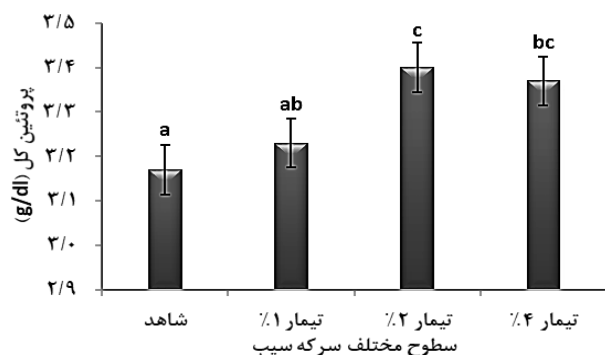

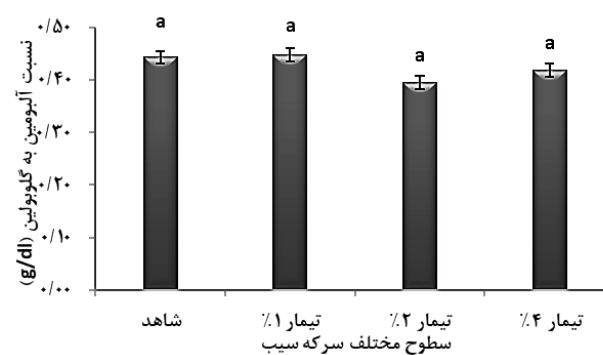
شکل ۲: نمودار میزان گلوبولین (میانگین $\pm$ انحراف معیار) بچه ماهیان کپور معمولی تغذیه شده با سطوح مختلف سرکه سیب پس از ۶۰ روز

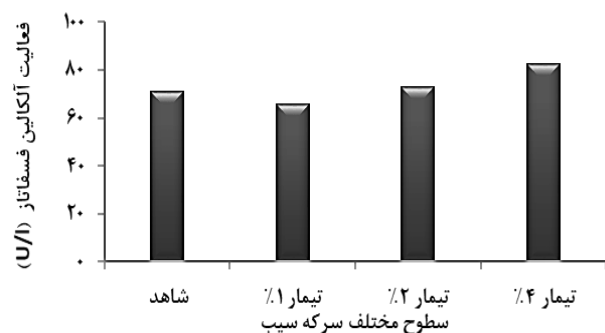
شکل ۱: نمودار میزان آلبومین کل (میانگین $\pm$ انحراف معیار) بچه ماهیان کپور معمولی تغذیه شده با سطوح مختلف سرکه سیب پس از ۶۰ روز

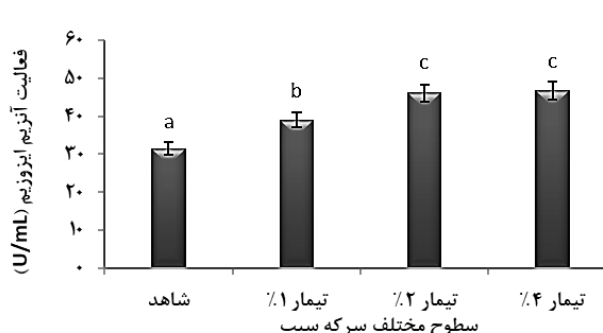
شکل ۴: نمودار میزان پروتئین کل (میانگین $\pm$ انحراف معیار) بچه ماهیان کپور معمولی تغذیه شده با سطوح مختلف سرکه سیب پس از ۶۰ روز

شکل ۳: نمودار نسبت آلبومین به گلوبولین (میانگین $\pm$ انحراف معیار) بچه ماهیان کپور معمولی تغذیه شده با سطوح مختلف سرکه سیب پس از ۶۰ روز

شکل ۶: نمودار میزان فعالیت لیزوزیمی (میانگین $\pm$ انحراف معیار) بچه ماهیان کپور معمولی تغذیه شده با سطوح مختلف سرکه سیب پس از ۶۰ روز

شکل ۵: نمودار میزان فعالیت لیزوزیمی (میانگین $\pm$ انحراف معیار) بچه ماهیان کپور معمولی تغذیه شده با سطوح مختلف سرکه سیب پس از ۶۰ روز

حروف لاتین غیرهمنام، تفاوت معنی دار را نشان می دهند ($p < 0/05$).

و چربی (Christiansen و Lückstädt, ۲۰۰۸)، افزایش میزان اتولیز مواد معدنی (Sugiura و همکاران, ۱۹۹۸) و افزایش تجمع باکتری‌های مفید در روده (Zhou و همکاران, ۲۰۰۹) نسبت داده‌اند. طبق نتایج به دست آمده از این تحقیق سرکه سیب در سطوح ۱، ۲ و ۴ درصد اثر معنی داری بر میزان آلبومین، گلوبولین، نسبت آلبومین به گلوبولین و فعالیت آنزیم آلکالین فسفاتاز نداشت. با این وجود میزان پروتئین

بحث

با این که مطالعه‌های کمی در زمینه کاربرد اسیدهای آلی در جیره آبزیان صورت پذیرفته است ولی محققان عملکرد مثبت جیره‌های حاوی اسیدهای آلی را به عواملی نظیر افزایش کارایی آنزیم‌های گوارشی (Kotzamanis و همکاران, ۲۰۰۷)، افزایش میزان هضم پذیری پروتئین

سن، مواد تشکیل دهنده جیره غذایی و شرایط پرورش در این امر دخیل باشد (Ng و همکاران، ۲۰۰۹). میزان آنزیم الکالین فسفاتاز در این مطالعه تغییر معنی داری در میان تیمارها نداشت. با این وجود ابراهیم نژاد و همکاران (۱۳۸۵)، با بررسی اثر تغذیه با سطوح مختلف اسیدسیتریک بیان داشتند که الکالین فسفاتاز سرم جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با اسیدسیتریک کاهش معنی داری داشته است. افزودن سرکه سیب به جیره غذایی ماهیان ممکن است باعث ثبات غشای سلولی شده و از سلول‌های کبد در مقابل عوامل آسیب‌رسان و آسیب‌های سمی رادیکال‌ها آزاد محافظت کنند در واقع سرکه سیب به کبد کمک می‌کند تا عملکرد طبیعی و نرمال خودش را انجام دهد که این در کاهش میزان این آنزیم کبدی منعکس شده است (ابراهیم نژاد و همکاران، ۱۳۸۵).

در کل، نتایج این مطالعه نشان داد که افزودن سرکه سیب در جیره بچه‌ماهی کپور معمولی دارای اثرات سودمندی روی فعالیت لیزوزیم و پروتئین سرم می‌باشد. هم‌چنین، سطح ۲ درصد سرکه سیب در جیره غذایی نتایج بهتری را نسبت به سایر سطوح نشان داد. بنابراین می‌توان از سرکه سیب به‌عنوان یک مکمل خوراکی و محرک سیستم ایمنی در جیره غذایی بچه‌ماهیان کپور معمولی استفاده کرد. از این طریق می‌توان ایمنی ذاتی را در بچه‌ماهیان که هنوز سیستم ایمنی تکامل یافته‌ای ندارند افزایش داد. هر چند که انجام مطالعات بیشتر به منظور تعیین سطح بهینه استفاده از سرکه سیب در جیره غذایی، اثرگذاری آن بر فعالیت آنزیم‌های گوارشی، تراکم باکتریایی روده، ترکیبات بدن و میزان مقاومت ماهی در برابر باکتری‌های بیماری‌زای شایع ضروری به نظر می‌رسد.

منابع

۱. اکرمی، ر.؛ ابرهیمی، ر.؛ شاملوفور، م. و رزاقی منصور، م.، ۱۳۹۳. تاثیر پروبیوتیک مانان الیگوساکارید بر عملکرد رشد، بازماندگی و مقاومت لارو ماهی قرل‌آلی رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*). نشریه پژوهش‌های ماهی‌شناسی کاربردی. دوره ۲، شماره ۳، صفحات ۲۹ تا ۴۲.
۲. ابراهیم نژاد، ی.؛ شیوازاد، م.؛ ناظر عدل، ک. و مرادی شهر بابک، م. ۱۳۸۵. تاثیر اسیدسیتریک و آنزیم فیتاز میکروبی بر عملکرد و میزان استفاده از فسفر فیتاته در جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره ذرت-کنجاله سویا. مجله تحقیقات دامپزشکی دانشگاه تهران. دوره ۶۴، شماره ۴، صفحات ۴۰۷ تا ۴۱۳.
۳. Abdel-Tawwab, M.; Abdel-Rahman, A.M. and Ismael, N.E., 2008. Evaluation of commercial live bakers' yeast, *Saccharomyces cerevisiae* as a growth and immunity promoter for Fry Nile tilapia, *Oreochromis niloticus* (L.) challenged in situ with *Aeromonas hydrophila*. Aquaculture.

کل سرم خون در بچه‌ماهی‌هایی که با ۱ و ۲ درصد سرکه سیب تغذیه شدند افزایش معنی داری یافته و کم‌ترین میزان اندازه‌گیری شده در گروه شاهد مشاهده شد. پروتئین‌های پلاسما به‌وسیله کبد سنتز و در بسیاری از بیماری‌ها و اختلالات فیزیولوژیک از بدن دفع می‌شوند. در شرایط استرس و یا شرایط نامناسب تغذیه‌ای کاهش میزان پروتئین کل پلاسما در نتیجه اکسیداسیون اسیدهای آمینه و یا پروتئولیز محیطی روی می‌دهد (Di Marco و همکاران، ۲۰۱۱). در مطالعه‌ای Wu و همکاران (۲۰۰۷)، گزارش کردند که عصاره ترکیبی چند گیاه دارویی سنتی چینی (*Qompay*) فعالیت فاگوسیتوز ماکروفاژ، محتوای پروتئین پلاسما، خون، گلوبولین و لیزوزیم سرم را افزایش می‌دهد که منجر به افزایش سطح ایمنی ماهی کپور خواهد شد. هم‌چنین ثابت شده است که افزایش میزان پروتئین کل سرم با تقویت پاسخ ایمنی غیراختصاصی ماهی مرتبط است زیرا پروتئین‌های سرمی اجزای مختلف سیستم ایمنی غیراختصاصی را شامل می‌شوند (اکرمی و همکاران، ۱۳۹۳). طبق نتایج این مطالعه تغذیه با جیره حاوی ۲ درصد سرکه سیب منجر به افزایش معنی داری در میزان فعالیت آنزیم لیزوزیم در مقایسه با سایر تیمارها و گروه شاهد گردید. لیزوزیم شاخص عملکرد ایمنی غیراختصاصی در ماهی بوده که از گلبول‌های سفید آزاد شده و در تشکیل آنتی‌بادی‌ها نقش دارد (Nakanishi و Iwama، ۱۹۹۶). هم‌چنین به‌صورت مستقیم به‌عوامل بیماری‌زا هم‌چون باکتری‌ها حمله کرده و دیواره سلولی آن‌ها را تخریب می‌کند. بنابراین با توجه به نتایج به‌دست آمده در این مطالعه، می‌توان چنین نتیجه گرفت که افزایش آنزیم لیزوزیم می‌تواند منجر به بهبود و تقویت سیستم ایمنی غیراختصاصی در بچه‌ماهیان تغذیه شده با ۲٪ سرکه سیب شود. مطابق با نتایج این مطالعه، Safari و همکاران (۲۰۱۷) نیز طی پژوهشی بیان داشتند که تغذیه با جیره حاوی سرکه سیب موجب اختلاف معنی داری در فعالیت آنزیم لیزوزیم در ماهی کپور شد که این مطلب با نتایج حاصل از این بررسی مطابقت دارد، هم‌چنین Pourmozaffar و همکاران (۲۰۱۷) گزارش دادند که رژیم غذایی حاوی سرکه سیب موجب افزایش معنی دار بیان ژن لیزوزیم در میگوی وانامی شد. بنابراین، سرکه سیب موجب افزایش سطح لیزوزیم در بچه‌ماهیان کپور می‌شود که به نوبه خود منجر به افزایش ایمنی غیراختصاصی و افزایش سطح ایمنوگلوبولین و در نتیجه جلوگیری از شیوع بسیاری از بیماری‌ها در بچه‌ماهیان کپور معمولی می‌شود. هم‌چنین در میگوی سفید (*Litopenaeus setiferus*) تغذیه شده با سطوح مختلف اسید سیتریک نشان داده شد که فعالیت آنزیم لیزوزیم در سطح ۲ گرم در کیلوگرم اسید سیتریک افزایش معنی داری داشته است (Su و همکاران، ۲۰۱۴). با این وجود، عوامل متعددی نظیر نوع و سطح به‌کارگیری اسیدآلی، گونه جانور میزبان،

- Vol. 40, No. 13, pp: 1490-1500.
۱۹. Pourmozaffar, S.; Hajimoradloo, A. and Kolangi Miandare, H., 2017. Dietary effect of apple cider vinegar and propionic acid on immune related transcriptional responses and growth performance in white shrimp, *Litopenaeus vannamei*. Fish and Shellfish Immunology. Vol. 60, pp: 65-71.
  ۲۰. Rao, Y.Y.; Das, B.K.; Iyotymayee, P. and Chakrabarti, R., 2006. Effect of *Achyranthes aspera* on the immunity and survival of *Labeo rohita* infected with *Aeromonas hydrophila*. Fish and Shellfish Immunology. Vol. 20, pp: 265-273.
  ۲۱. Romano, N.; Koh, C.B. and Ng, W.K., 2015. Dietary microencapsulated organic acids blend enhances growth, phosphorus utilization, immune response, hepatopancreatic integrity and resistance against *Vibrio harveyi* in white shrimp, *Litopenaeus vannamei*. Aquaculture. Vol. 435, pp: 228-236.
  ۲۲. Safari, R.; Hoseinifar, S.H.; Nejadmoghadam, S. and Khalili, M., 2017. Apple cider vinegar boosted immunomodulatory and health promoting effects of *Lactobacillus casei* in common carp (*Cyprinus carpio*). Fish & shellfish immunology. Vol. 67, pp: 441-448.
  ۲۳. Sakai, M., 1999. Current research status of fish immunostimulants, Aquaculture. Vol. 172, pp: 63-92.
  ۲۴. Saori, M. and Boopathy, R., 2011. Effect of organic acids on shirimp pathogen, *Vibrio harveyi*. Current Microbiology. Vol. 63, pp: 1-7.
  ۲۵. Shahidi, F.; McDons, J.; Chandrasekara, A. and Zhong, Y., 2008. Phytochemicals of foods, beverage and fruit vinegars chemistry and health effects. Asia pacific Journal of Clinical Nutrition. Vol. 17, No. 1, pp: 380-382.
  ۲۶. Su, X.; Li, X.; Leng, X.; Tan, C.; Liu, B.; Chai, X. and Guo, T., 2014. The improvement of growth, digestive enzyme activity and disease resistance of white shrimp by the dietary citric acid. Aquaculture international. Vol. 22, No. 6, pp: 1823-1835.
  ۲۷. Sugiura, S.H.; Dong, F.M. and Hardy, R.W., 1998. Effects of dietary supplements on the availability of minerals in fish meal; preliminary observations. Aquaculture. Vol. 160, pp: 283-303.
  ۲۸. Thomas, L.E.D., 1998. Clinical laboratory diagnostics. Frankfurt. Th-Books Verlagsgesellschaft. pp: 667- 678.
  ۲۹. Wu, G.; Yuan, C.; Shen, M.; Tang, J.; Gong, Y.; Li, D.; Sun, F.; Huang, C. and Han, X., 2007. Immunological and biochemical parameters in carp (*Cyprinus carpio*) after Qompsell feed ingredients for longterm administration. Aquaculture Research. Vol. 38, No. 3, pp: 246-255.
  ۳۰. Zhou, Z.; Liu, Y.; He, S.; Shi, P.; Gao, X.; Yao, B. and Ringo, E., 2009. Effects of dietary potassium diformate (KDF) on growth performance, feed conversion and intestinal bacterial community of hybrid tilapia (*Oreochromis niloticus* ♀× *O. aureus* ♂). Aquaculture. Vol. 291, No. 1-2, pp: 89-94.
  ۴. Agrahari, S. and Gopal, K., 2009. Fluctuations of certain biochemical constituents and markers enzymes as a consequence of monocrotophos toxicity in the edible freshwater fish, *Channa punctatus*. Pesticide Biochemistry and Physiology. Vol. 94, pp: 5-9.
  ۵. Bairwa, K.M.; Jakhar, J. and Reddy, A.D., 2012. Animal and plant originated immunostimulants used in aquaculture. Nat. Prod. Plant Resour. Vol. 2, No. 3, pp: 397-400.
  ۶. Bashiri, R.; Ghadiri-Anari, A.; Hekmatimoghadam, H.; Dehghani, A. and Najarzadeh, A., 2014. The Effect of Apple Vinegar on Lipid Profiles and Anthropometric Indices in Type 2 Diabetes Patients with Dyslipidemia: A Randomized Clinical Trial. SSU_Journals. Vol. 22, No. 5, pp: 1543-1553.
  ۷. Castillo, S.; Rosales, M.; Pohlenz, C. and Gatlin, D.M., 2014. Effects of organic acids on growth performance and digestive enzyme activities of juvenile red drum *Sciaenops ocellatus*. Aquaculture. Vol. 433, pp: 6-12.
  ۸. Christiansen, R. and Lückstädt, C., 2008. Effects of different dosages of potassium diformate in fishmeal on the performance of Atlantic salmon *Salmo salar*. Abstract CD Rom. World Aquaculture Society. pp: 19-23.
  ۹. Di Marco, P.; Priori, A.; Fioia, M.G.; Petoichi, T.; Longobardi, A.; Donadelli, V. and Marino, G., 2011. Assessment of blood chemistry reference values for cultured sturgeon hybrids (*Acipenser naccarii* female× *Acipenser baerii* male). Journal of Applied Ichthyology. Vol. 27, No. 2, pp: 584-590.
  ۱۰. Dugenci, S.K.; Arda, N. and Candan, A., 2003. Some medicinal plants as immunostimulant for fish. Ethnopharmacol. Vol. 88, pp: 99-106.
  ۱۱. Ellis, A.E., 1990. Lysozyme assays. Techniques in fish immunology. Vol. 1, pp: 101-103.
  ۱۲. Iman, M.; Moallem, S.A. and Barahoyee, A., 2015. Effect of apple cider vinegar on blood glucose level in diabetic mice. Pharmaceutical Sciences. Vol. 20, pp: 163-168.
  ۱۳. Iwama, G. and Nakanishi, T., 1996. The fish immune system. Academic Press, London. Chapter 3: innate Immunity in fish. pp: 73-114.
  ۱۴. Kotzamanis, Y.P.; Gisbert, E.; Gatesoupe, F.J.; Infante, J.Z. and Cahu, C., 2007. Effects of different dietary levels of fish protein hydrolysates on growth, digestive enzymes, gut microbiota, and resistance to *Vibrio anguillarum* in European sea bass (*Dicentrarchus labrax*) larvae. Comparative Biochemistry and Physiology Part A: Molecular & Integrative Physiology. Vol. 147, No. 1, pp: 205-214.
  ۱۵. Kumar, S.; Sahu, N.P.; Pal, A.K.; Choudhury, D.; Yengkokpam, S. and Mukherjee, S.C., 2005. Effect of dietary carbohydrate on hematology, respiratory burst activity and histological changes in *L. rohita* juveniles. Fish Shellfish Immunol. Vol. 19, pp: 331-334.
  ۱۶. Luckstadt, C., 2008. Effect of organic acid containing additives in worldwide aquaculture–sustainable production the non-antibiotic way. Acidifiers Anim Nutr. 71 p.
  ۱۷. Ng, W.K. and Koh, C.B., 2011. Application of organic acids in aquafeeds: impacts on fish growth, nutrient utilisation and disease resistance. In: Lückstädt, C., (Ed.), Standards for Acidifiers, Principles for the Use of Organic Acids in Animal Nutrition. Nottingham University Press, Nottingham, United Kingdom. pp: 49-58.
  ۱۸. Ng, W.K.; Koh, C.B.; Sudesh, K. and Sitizahrah, A., 2009. Effects of dietary organic acids on growth, nutrient digestibility and gut microflora of red hybrid tilapia, *Oreochromis* sp., and subsequent survival during a challenge test with *Streptococcus agalactiae*. Aquaculture Research.

Effect of different levels of apple cider vinegar on some parameters of non-specific immune system of blood serum on common carp (*Cyprinus carpio*) fingerlings

- **Hamed Nekoubin***: Department of Fisheries, Faculty of Fisheries and Environmental Sciences, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran
- **Abdolmajid Hajimoradloo**: Department of Fisheries, Faculty of Fisheries and Environmental Sciences, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran
- **Hossein Hoseinifar**: Department of Fisheries, Faculty of Fisheries and Environmental Sciences, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran

Received: May 2019

Accepted: August 2019

Keyword: Common carp, apple vinegar, nonspecific immunity

Abstract

Organic acids are natural crops and produced by fermentation in plants and have a high potential for the replacement of antibiotics in the aquaculture industry. Hence, in this study, apple vinegar was used as a kind of organic acid in the diet of common carp fingerling. The aim of this study was to evaluate the effect of apple vinegar in different concentrations (0, 1, 2 and 4% of apple vinegar on basal diet) on some non-specific immune parameters of serum of common carp such as albumin (A), globulin (G), A/G ratio, total protein, lysozyme enzyme and alkaline phosphatase (ALP). Common carp fingerling with average weight of 15 ± 0.5 g were fed with experimental diet for 60 days. At the end of the experiment, 10 fish pieces were randomly slaughtered in each replicate and anesthetized in clove solution and blood samples were taken. The amount of albumin and globulin measured in nutritional treatments did not show a significant increase compared to the control group ($p > 0.05$). However, total protein increased significantly at 2% level compared with other treatments and control group ($p < 0.05$); also, in 2% apple vinegar, a significant increase in lysozyme activity was observed ($p < 0.05$). There was no significant difference in the level of alkaline phosphatase between nutritional treatments and control group ($p > 0.05$).

---

* Corresponding Author's email: Nekoubin.hs@gmail.com

